

นั่นนั่นนั่น นั่นนั่นนั่น นั่นนั่นนั่น

ชีวิต

สมทบ พารทิส

ดวงกมลพับลิชชิ่ง
นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

นี่แหละคือชีวิต

สมทบ ภาพวาด

คำนำสำนักพิมพ์

นี่นะหรือคือชีวิต แค่เห็นชื่อหนังสือก็เป็นที่น่าสนใจอยากรู้ว่าทำไมชีวิตคนเราช่างสับสนวุ่นวายมีทั้งสุขและทุกข์ พอได้อ่านเนื้อหา ก็จะทราบว่แปลกจริง ๆ บางเรื่องเราคิดไม่ถึงว่าเป็นไปได้อย่างไร อ่านแล้วขอให้ท่านผู้อ่านใคร่ครวญ ย้ำคิด ย้ำทำ ก็จะได้ความสุขกับตัวเอง และได้ภาพที่เห็นได้ชัดจากสังคมรอบตัวเรา อ่านแล้วสะดุดถูกคิดขึ้นมาได้เหมือนส่องกระจกเงาให้กับพฤติกรรมของตัวเอง ทำให้ได้ข้อคิดแนวทางและนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดกับตัวเอง สังคม และคนรอบตัวเรา

หนังสือเล่มนี้เสริมความสนุกสนาน เรื่องจริงที่เกิดในสังคมไทย วัฒนธรรมของเราแต่ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมเกิดขึ้นได้ ได้ข้อคิด ความรู้ เหมาะสำหรับทุกท่านและใช้เป็นหนังสืออ้างอิงสำหรับห้องสมุดได้อีกด้วย

ด้วยความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ดวงกมลพับลิชชิง

คำนำ

บทสรุปของชีวิตคือการหมดลมหายใจ แต่ถ้ายังไม่หมดลมหายใจ เราจะทำอย่างไรให้ชีวิตนี้มีความสุขมากกว่าความทุกข์ ซึ่งความทุกข์กับความสุขเปรียบเสมือนลมหายใจของเรา เข้าแล้วก็ออก ออกแล้วก็เข้า ความทุกข์กับความสุขก็เช่นเดียวกัน และจะวนเวียนอยู่อย่างนี้ตราบที่เรายังมีลมหายใจอยู่ วิธีสร้างความสุขให้กับตนเองนั้นมีมากมายหลายรูปแบบ บางท่านก็เล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ ที่ตนเองชอบ บางท่านก็สะสมพระเครื่องและพระบูชา สะสมตุ๊กตา สะสมเงินตราสกุลต่าง ๆ สะสมเสื้อผ้า สะสมรถจักรยานหรือรถยนต์โบราณ เป็นต้น เมื่อมีสิ่งที่ตนเองชอบไว้ในความครอบครองย่อมนำมาซึ่งความสุข ความภูมิใจ ในสิ่งนั้น ๆ

วิธีการสร้างความสุขนั้นไม่ยากเลย นั่นคือตัวเราต้องอยู่กับความเป็นจริงของปัจจุบัน และสานฝันอนาคตให้กับตนเองอยู่เสมอ ๆ เมื่อเรายังมีลมหายใจอยู่ **“นี่แหละคือชีวิต”** เป็นเรื่องสั้นที่ได้สะสมความรู้ทั่ว ๆ ไปที่เกิดขึ้นกับชีวิตบุคคลในสังคมของเรา เมื่อท่านอ่านแล้วท่านจะได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ เกิดทัศนะมุมมองใหม่กับชีวิตของตัวเอง

มนุษย์คนเราทุกวันนี้ ถ้าสามารถตัดอดีตที่ไร้ประโยชน์ และไร้ซึ่งเหตุและผล มองอนาคตด้วยความฝันที่มีคุณค่า และกำหนดปัจจุบันให้ดีไว้ ผู้เขียนเชื่อว่าความปรารถนาของท่านนั้นไซ้ จะประสบพบเจอแต่สิ่งที่ดีงามตามใจหวังทุกประการ

ชีวิตมนุษย์ต้องมีจุดเริ่มต้นของชีวิต กราบขอบพระคุณบิดามารดา
ผู้ให้กำเนิดชีวิตและปัญญา ครูบาอาจารย์ และผู้ร่วมเดินทางในท่ามกลางแห่ง
ชีวิตต้องขอขอบพระคุณ **คุณจริยา สกลสุทธรังค์** ผู้เป็นกัลยาณมิตรได้กรุณา
จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้เพื่อท่านผู้สนใจใฝ่หาความรู้

ผู้ต่อไปเมื่อลมหายใจยังมีอยู่

สมทบ พاجرทิศ

สารบัญ

1. 5 สิ่ง กับ 5 เลือ	1
2. กลืนอายล้านนา	5
3. กล้วย	11
4. การใช้โทรศัพท์	15
5. การปล่อยโคลมลอย	19
6. การมอง	23
7. การเลือกตั้ง	27
8. การศึกษา	33
9. กุมารทองของพ่อแม่	37
10. กุหลาบเวียงพิงค์	43
11. เก็บตกสงกรานต์	47
12. เกิดเป็นหมา	53
13. ขโมย	57
14. ของกินล้านนา	63
15. ของปลอม	69

16. ชีหลังเลื้อ	75
17. เขี้ยว	79
18. คนงาม	83
19. คนอย่างไรน่าคบ?	87
20. ความจริง	91
21. ความดีความชอบ	95
22. ความทุกข์บนรอยยิ้ม	101
23. ความฝัน	105
24. คุณความ	109
25. เงินนั้นหรือคือพระเจ้า	113
26. จดหมายรัก	117
27. จอตรงจอใจ	121
28. จัดฉาก	125
29. เจ็ดวันเจ็ดดี	129
30. โจร	133

31. ชาวนา	137
32. ชีวิตกับการทำงาน	141
33. ชีวิตนี้ต้องสู้	145
34. ดีใจที่เกิดเป็นหมา	149
35. เด็กบ้านนอก	153
36. แต่งงาน	159
37. ทิฐิ	163
38. โทรศัพท์	167
39. ธรรมชาติวัฒนธรรม	171
40. นักโทษ	175
41. นี้นะหรือคือชีวิต	179
42. เนรคุณ	183
43. พระคุณของพ่อแม่	187
44. ไฟไหม้	191
45. มวยวัด	195

46. เล่าสู่กันฟัง	199
47. วัยรุ่น-สุราปัญหาชีวิต	205
48. วัยรุ่นเรียนวัยรุ่น	211
49. ศิษย์คิดล้างครู	217
50. สังคมบริโภคนิยม	221
51. สามัคคีคือพลัง	225

5 สิ่ง กับ 5 เสือ

5

ส. เป็นระบบการบริหารจัดการอย่างหนึ่งที้องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้นำมาเป็นเครื่องมือในการบริหารองค์การ อันประกอบด้วย **สละสลวย สะดวก สะอาด สร้างนิสัย และสุขลักษณะ** การนำ 5 ส. มาใช้ ในองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน บางองค์กรก็ประสบผลสำเร็จ เป็นอย่างดี เพราะผู้นำเอาจริงเอาจัง และที่สำคัญที่สุดคือ การเอาใจใส่และติดตามผลประเมินผลการดำเนินงานว่า สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่อย่างไร บางองค์กรเห็นเขานำ 5 ส. มาใช้ก็เฝ้ากับเขาเหมือนกัน แต่ ก็ทำไปอย่างนั้นๆ ไม่ได้สนใจใส่ใจว่าจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรอย่างไร พอ เสนอหน้าหรือเอาหน้าหรือเอาขึ้นเอาตำแหน่งเอาผลงานเสนอผู้บังคับบัญชา ก็ถือว่าได้คิดได้ทำแล้ว ซึ่งเราก็ไม่ว่ากัน เพราะมันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ที่อยากได้ อยากมี และอยากเป็น

หากมองในแง่ของความเป็นจริงแล้วก็พูดได้ว่า **“เสียเวลาหรือ สูญเปล่า”** จะพูดว่าสูญเปล่าก็ดูเหมือนว่าจะมีอคติเกินไป ภาษาล้านนาพูด

ว่า “**เยี้ยะมาแต่**” (ทำไม่จริง) หรือ “**เยี้ยะก้านเอาหน้า**” (ทำเพื่อให้เห็นเท่านั้น พอเขาไม่อยู่ก็เลิกทำ) หมายความว่า ได้ผลเหมือนกัน แต่ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย จึงเกิดคำพูดที่ว่า “**หน่วยราชการบางหน่วยหากเป็นเจ้าของกิจการคนเดียวจึงไปนานแล้ว**” เพราะคนบางคนคิดว่าเป็นของหลวงของแผ่นดิน พูดเป็นภาษาทั่วไปที่มีความสุภาพก็พูดได้ว่า “**ข้างมารดาเขาละอะ**” หรือ “**ข้างแม่มัน**” มันไม่ใช่ของๆ เรา ถ้าเราเจอคนประเภทนี้จำนวนมากๆ เราคงต้องสิ้นชาติ สิ้นเผ่าพันธุ์ และสิ้นแผ่นดินอย่างแน่นอน

5 ส. ที่ตั้งใจจะเขียนให้ท่านผู้อ่านในวันนี้ก็คือ ผมได้ดูโทรทัศน์ช่อง 9 รายการหนึ่ง พิธีกรเขาเชิญผู้รู้ท่านหนึ่งได้มาพูดคุยถึงมารยาทไทยเกี่ยวกับการเดิน การนั่ง การไหว้ โดยใช้หลัก 5 ส. เช่นกัน

ส.ที่ 1 คือ “**สติ**” มีความหมายว่า “**ความรู้สึกรู้ตัว**” รู้ว่า ณ เวลานั้น เขากำลังคิด กำลังทำอะไรอยู่ อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ ทำแล้วมีคุณมีโทษอย่างไร สร้างประโยชน์ต่อตนเอง และสร้างความเดือดร้อนให้สังคม หรือไม่ เช่นเดียวกับ การเดิน การนั่ง เมื่อเดินเมื่อนั่งต่อหน้าสาธารณชน ต่อหน้าผู้ใหญ่ ก็ควรมีสติกำหนดว่าควรปฏิบัติอย่างไรจึงจะมีความเหมาะสมตามกาลเทศะและประเพณีของไทย

ส. ที่ 2 คือ “**สง่า**” มองดูแล้วดูดี ดูมีเสน่ห์ ดูเรียบร้อย และน่าเกรงขาม สะอาด เจริญตา เจริญใจ ใครพบใครเห็นก็นิยมชมชอบ โดยภาพรวมก็คือ ความประทับใจในสิ่งที่พบเห็น

ส. ที่ 3 คือ “**สบาย**” สบายเพราะสิ่งที่แสดงออกมานั้นมาจากธรรมชาติที่มีสติเป็นตัวกำกับ ดังนั้น จึงไม่ต้องกังวลว่าจะไม่ดีไม่งาม ไม่ถูกไม่ต้องตามกาลเทศะที่เราสบายๆ แบบนั้น เราสบายแบบมีสติและที่สำคัญที่สุดมันคือตัวเรา แต่หากแกล้งทำหรือดัดจริต ก็ไม่ใช่คำว่าสบาย

ส. ที่ 4 คือ “**สำรวจ**” ในที่นี้คงหมายถึงกาย วาจา และใจ กายก็แต่งเนื้อแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่สะอาด มีความเหมาะสมกับฐานะความเป็นอยู่ จะเดินจะเหินก็เรียบร้อย โดยเฉพาะต่อหน้าผู้ใหญ่ก็ต้องมีความอ่อนน้อมถ่อมตน การพูดจาก็มีความไพเราะเสนาะหู เสียงไม่ดังจนเกินไป หรือมีความเบาจนฟังไม่รู้เรื่อง และการพูดนั้นก็ต้องเป็นความจริงที่มาจากใจ ดังสุภาษิตล้านนาที่ว่า “**ปากว่าแล้ว ก็แล้วตึงใจ ปากว่าจะใด ใจว่าจะอัน**” ตรงกับสุภาษิตไทยกลางว่า “**ปากกับใจตรงกัน**”

ส. ที่ 5 คือ “**สายกลาง**” ในที่นี้หมายถึงรู้จักที่สูงที่ต่ำ ควรดำเนินชีวิตเป็นไปตามปกติสามัญธรรมดา ไม่ขวาสุดโต่ง หรือซ้ายสุดโต่ง และสายกลางนี้ก็น่าจะมีความสอดคล้องกับคำว่า “**พอดี พอเพียง**” บางคนมีเงินเป็น 100 ล้าน 1,000 ล้าน แต่ไม่พอเพียง ก็ยังเป็นคนจนอยู่ ในขณะที่เดียวกัน คนมีเงิน 100 บาท แต่มีความพอเพียง ก็แสดงว่าเป็นคนที่มีความสุขตามปัจจัยที่มีอยู่

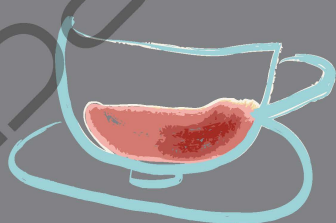
สิ่ง 5 ตัวแรก เป็นทฤษฎีบริหารจัดการองค์กร สิ่ง 5 ตัวหลัง เป็นการบริหารจัดการตนเองในการนั่ง การเดิน และการไหว้ ทั้งสองส่วนหากนำมาผสมผสานกันก็จะเกิดประโยชน์ทั้งในเรื่องของส่วนรวมและส่วนตัวได้เป็นอย่างดี

จันทร์ คราเม็ดเม็ด

เหมือนชีวิต คนเราที่นมนม
ขามเรอรั้งใจ แอบแนบประคอง
ขามนมนมของเรารองน้องไม่มองหน้า

ร้านนี้ คุณเลิกทางเดินได้... ขึ้นอยู่กับถนนชีวิต
เราให้มี ความสุข

นี่แหละคือชีวิต

ตวงกมลพิบลิชชัย

นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

